

У пошани
до піонерів —
лицем
до молоді!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Рекла́мні і Адміністра́ція:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
Тел. з Нью-Йорку:
Barclay 7-4125
УНСоюз: Barclay 7-5337

РІК LXXVII. Ч. 213. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 20-го ЛИСТОПАДА 1970 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK FRIDAY, NOVEMBER 20, 1970 No. 213. VOL. LXXVII.

Д-р Богдан Панчук, видатний лікар і громадянин, помер в Ньюарку

Ньюарк. — У четвер, 19-го листопада 1970, тут у шпиталі св. Джеймса помер у ранніх годинах на 51-му році життя видатний наш лікар і громадянин св. п. д-р Богдан Панчук, оспиритиш дружину Орісю, своїх колег лікарів, багатьох пацієнтів та велику українську громаду. Д-р Богдан Панчук народився в Радехові в Західній Україні 4-го липня 1919-го року, медичні студії закінчив в Ерлянгені в Німеччині. Був активним, провідним членом Українського Лікарського Товариства Америки та впроваджував двохкаденцій членом його Головної Управи, як заступник голови. Був активним і

жертвним членом своєї громади і парафії. Від 1951 року був членом Українського Народного Союзу. Сколила його злоякісна недуга, з якої він вповні здавав собі справу та з якої лікував не одного із своїх пацієнтів. Панахиди за спокой душі покійного відбулись в похоронному заведенні Литвиана і Литвиана при 801 Спрінгфілд евеню в Ірвінгтоні в суботу і неділю, 21 і 22-го листопада о год. 8-й вечора. Похорон в понеділок, 23-го листопада, о год. 9-й рано із згаданого заведення до української католицької церкви св. Івана Христителя в Ньюарку і опісля на цвинтар.

Дружня зустріч двох противників

Запрошений до Білого Дому сенатор-елект Гюберт Г. Гомфрі, що його Річард Ніксон переміг у президентських виборах в 1968 році, розмовляє дружньо з през. Ніксоном. Розмова тривала 45 хвилин.

Західня Німеччина визнає польський кордон на Одрі-Нісі

Варшава. — Міністри закордонних справ Західньої Німеччини і Польщі в середу 18-го листопада 1970 р. поклали свої підписи під договором, що мав би закінчити великі суперечності між тими двома країнами після другої світової війни. Договір включав визнання Західньою Німеччиною польського західнього кордону на Одрі-Нісі та встановлення формальних дипломатичних зв'язків між цими країнами. Дотеперішні торговельні місії польська в Боні і західньо - німецька у Варшаві мали бути піднесені початково до консулатів, а опісля до амбасад. Проект цього договору підготував і впроваджував останніх дев'ять місяців і його текст має

бути опублікований в п'ятницю, 20-го листопада. Його потвердили польський міністер закордонних справ Стефан Сдрикховскі і західньо - німецький міністер закордонних справ Вальтер Шель. Опісля на прийнятті міністер Сдрикховскі заявив, що договір "становить тришляху базу для нормалізації відносин між нашими двома державами" та що він "замінає минуле і відкриває на шляху і плідну добу у відносинах між нашими двома країнами і народами". На церемонії був прийнятий польський прем'єр Юзеф Пілявек. Договір буде формально підписаний ним і західньо - німецьким канцлером Віллі Брандтом у Варшаві за яких два тижні.

Іван Коляска промовляв до 500 студентів і професорів у трьох університетах в Ілліной

Чикаго (С.Г.). — Українська наука і справа відміти на терені трьох Іллінойських університетів великий успіх. Заходами і з ініціативи проф. д-ра Степана Горана із Східньо-Іллінойського університету, який є рівночасно головою Комітету для студій національності СС-СР і Східньої Європи при АААСС і ініціатором Асоціації для поширення української науки (ААЮС), Іван Коляска, відомий автор праць: "Освіта в Радянській Україні" (в англ. і українській мовах) та "Два роки в Радянській Україні", відвідав з доповідями протягом трьох днів три університети. Дня 11-го листопада виступив в Іллінойському університеті в Шампейні-Урбані, де спонсором його доповіді про "Національне питання в ССРР" були Російський і Східньо-Європейський Інститут під головуванням проф. Ральфа Фішера і Українська Студентська Громада. Понад 150 осіб — студентів і професорів мали нагоду поділитися знаннями і особистим досвідом п. Коляски, який в роках 1963-65 був студентом Вищої партійної школи комуністичної партії України в Києві і, відносячись довірям як член Канадської комуністичної партії, зміг проникнути вершки і низи комуністичного режиму в Україні. Тут зустрівшись із дійсною жорсткістю режиму, наслідуючи русифікацію України і нечуваною експлуатацією населення України московськими галлятерами, та в принципі чесна людина дозрала до ступня рішешня. Він рішив здемакувати найбільш брехню століття і, студіюючи та обсервуючи усі аспекти життя в поневоленій Україні, він піс кілька конфліктів з МВД був депортований з України. У висліді тих двох літ і жмудної праці науковця, ми одержали дві попередньо згадані історичні важливі праці, які скоро стали відомими в цілому світі і виспикали в ССРР лють розкопиряного злочинця в статтях в "Радянській Школі" (ч. 11, листопад, 1968 р.) і "Літературний Українці" (8 липня, 1969 р.).

Діючи, обі статті автор добре використав, передруковуючи їх в українському виданні "Освіта в Радянській Україні" (Торонто, Пітер Мартін Прес, 1970). Виступ в Урбані був повним успіхом і майже двогодинна дискусія, яка відбулася після доповіді, була наявним доказом заінтересування дійсним станом речей в Україні між студентами та професорами. Український Студентський Громаді під керівництвом тут народженого студентів третього покоління панні Лариси Брицької, належить признання за опіку над доповідачем і допомогою в організації виступу п. Коляски. Між іншим, Студентська Громада робить тепер заходи над впровадженням історії України в програму курсів університету. Гостинним прийняттям доповідача в домі д-ра Дмитра Штогриня з участю професорів та студентів Іллінойського університету добув цей визначний день свого князя, залишаючи по собі краще зрозуміння тоталітарної системи і нещасної долі українського народу.

Слідуючого дня п. Іван Коляска виступив з доповіддю "ССРР в 1960-их роках" в Східньо-Іллінойському університеті. Тут його виступ спонсорували історичний департамент і Студентський історичний клуб. Присутніх було понад 300 осіб, що являється рекордом членом на того рода доповідях. Блискуча аналіза большевицької політики в усіх ділянках викликала знову продовжену дискусію і запити. Тут, завдяки науковій праці і навчанню д-ра Степана Горана, десятки студентів читали книжки Коляски і тому саме дискусія була більш цікавою і фактовою. Місцева преса та радіо подавали перед і після доповіді обширні звіти під заголовками: "Советський знавець засуджує комунізм", або "Канадський експерт перебачає провал Советів". З особистих контактів знаємо, що ті статті викликали в місті довгі дискусії і їх відгук не останній без впливів на формування (Закінчення на стр. 3-й).

КОРОТКІ ВІСТІ

Четвер, 19 листопада 1970

В АМЕРИЦІ

АМЕРИКАНСКА ТЕЛЕФОНІЧНО - ТЕЛЕГРАФІЧНА КОМПАНІЯ звернулася з проханням до відповідної урядової комісії у Вашингтоні, щоб їй надано право підвищити на яких 6% оплату за телефонічні розмови на далеку віддал, себто між окремими стейтами. Якщо компанія відстане дозвол, то її прибутки підвищаться на 385 мільйонів дол. Таке значне підвищення оплати за телефонічні розмови буде першим за останні 17 років.

У ФОРТ БЕННІНГ РОЗІВЧАВСЯ СУДОВИЙ ПРОЦЕС проти молодшого лейтенанта Вільяма Келлі. Головного прокуратора Армії капітан А. Даніель звернувся до шести суддів Військового Трибуналу та 60 слухачів з промовою - обвинуваченням лейтенанта Келлі в тому, що він із своїм військовим з'єднанням винен у вимордуванні понад 100 цивільних у селищі Сонмі у Півд. В'єтнамі. Та подія сталася в 1968 р. Прокуратор промовляв впродовж 24 хвилин.

ПРЕДСТАВНИК ДЕРЖАВНОГО ДЕПАРТАМЕНТУ ЗАЯВИВ, що ССРР заперечує Уряд ЗСА, що ніде в західній півкулі не буде советської ядерної зброї. Таке заперечення було дане "приватно" і в ньому не було виразно сказано про ядерну зброю, лише про "нападальну зброю". Речник Державного Департаменту Роберт Мек-Клоскі сказав, що й тепер на Кубі, в порту Сінфугос перебував советський корабель - тендер для підводних човнів, але це не розцінюється як порушення неписаної угоди між ССРР і ЗСА.

У ПЕРШІХ ВИБОРАХ У БРАЗИЛІ, після чотирирічної перерви, перед веде урядова партія Союз Національної Віднови. З цих неловних даних виходить, що урядова партія має перевагу в 27 випадках, а опозиційна лише в 15, з усіх кандидатів, що будуть вибрані до Сенату Бразилії.

АМЕРИКАНСЬКИЙ УРЯД ЗАПРОПОНУВАВ 10 мільйонів доларів допомоги для потерпілих від ураганного вітру й хвилі жителів Пакистану. Ця допомога буде негайно передана до Пакистану у формі харчів і готівки. Пресовий секретар Білого Дому Роналд Зіглер повідомив, що це лише початок допомоги ЗСА для пакистанців, потерпілих від небувалої сили стихійного лиха. Уряд ЗСА очікує від уряду Пакистану точних інформацій про те, що саме найбільш потрібно для потерпілих.

У СВІТІ

БРИТІЙСЬКИЙ УЧЕНИЙ ЗАКІНЧУВ Америці, що вона є найбільшим центром зачистування природи у світі. У Лондоні відбувається тепер міжнародний конгрес для боротьби проти винищення звіряг. Головою цієї міжнародної організації охорони звіряг є чоловік голландської королеви Бернард. Британський натураліст Пітер Скотт заявив, що один американець більше зачистив водні ріки, озери і океани, як 1,500 аїцків.

ПО ІТАЛІ КОТИТЬСЯ ХВИЛЯ шкільних страйків і заворушень: охоплені ними однакові високі школи, як середні, Фахіжці нарікають, що теперішній уряд присвячує всю увагу боротьбі проти інфляції, програми будови мешкальних домів, творенню вартості праці і т. п. проблемам економіки, та нехтує потребами шкільництва.

В ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЯХ УСЕ ШЕ ПЛДТЬ дебати над резолюцією Альжир, що вимагає прийняття до Об'єднаних Націй Комуністичний Китай та виключити з них Вільний Китай з осідлом на Тайвані (Формозі). Окремі делегації з'ясовують своє становище. Заповідається значне збільшення голосів "за" допущення Комуністичного Китаю до ООН, але й значне збільшення держав, які стримуються від голосування: вони здебільша погоджуються на прийняття Комуністичного Китаю, але не за ціну виключення Вільного Китаю.

В ЄГИПТІ ПРИЙНЯЛИ реконструкцію уряду. 70-тилітній прем'єр Махмуд Фавазі звільнив сімох міністрів з 32-членового кабінету та прийняв чотирьох нових, у віці від 40-50 років. Він створив становища 4-ох віце - прем'єрів — якими стали міністри закордонних справ, внутрішніх, промислу й торгівлі та здоров'я. Новий уряд дбає в більшій мірі, як дотепер, за внутрішні справи Єгипту.

В ГЕЛЬСІНКАХ У ФІНЛЯНДІ ВІДБУЛОСЯ у вівторок 17 ц. м. 90-хвилинне засідання американсько - советської конференції про обмеження атомової зброї: це була саме перші роковини започаткування тієї конференції, також у Гельсінках. Опісля вона нараджувалась у Відні і недавно перенесено її назад до Гельсінків.

В ГАІФІ В ІЗРАЛІ ВІДБУЛАСЯ церемонія похоронів 163-ох життів, які врятувались були з нацистських каюток за останньої світової війни, але померли в британському таборі інтерв'ювання на Кіпрі в рр. 1945-1948. Ізраїльський прем'єр Голда Меір заявила у своїй промові в цій церемонії, що вона так і дотепер не знає, чому британці всіх тих життів інтерв'ювали, замість дозволити їм, як цього вони хотіли, поїхати до Палестини, що була тоді ще під британською владою.

Повідомляють, що Ніксон планує більші зміни в складі свого уряду

Вашингтон. — Із кіл зближених до Білого Дому інформують, що през. Річард М. Ніксон планує перевести в січні 1971 року, ще перед початком другої половини своєї каденції, низку пересунень і змін в складі свого уряду, як також серед його дорадників і співробітників у Білому Домі. Згідно з цими інформаціями, мали б відійти із своїх становищ секретар внутрішніх справ Волтер Дж. Гікел, секретар скарбу Дейвід М. Кеннеді і секретар рільництва Кліффорд М. Гардін. Два останні мали б відійти добровільно, бажачучи допомогти своїм відходом Президенту і його урядові прийняти нові і свіжі сили в склад кабінету. Секретар Волтер Дж. Гікел відійде із свого становища, мабуть, з інших причин. Він останнім часом критикував а д м істрацію през. Ніксона за її небажання брати до уваги погляди й настрої американської мо-

лоді. У своєму листі до през. Ніксона з травня ц. р. Гікел дорікав Президенту і його урядові, що вони своїм ставленням до ідей і прямих дій цієї молоді відштовхують велику масу молоді, причиною чим до анархії і заворушень. Секретар скарбу Дейвід М. Кеннеді мав би замінити на його становищі фінансист і банкір Габріель Годж, що був економічним дорадником уряду през. Айзенгавера. Між кандидатами на це становище називають також банкіра Дейвіда Дейвіса Рокфеллера і конгресмена Джорджа Буша, який преграв у цюгорічних виборах у Техасі. Секретарем внутрішніх справ мав би стати Роджерс П. В. Нортон з Мериленду, крайовий голова республіканської партії. Вступер деяким вістям не має даних на те, щоб відійшли із своїх постів генеральний прокуратор Джон Н. Мічел і державний секретар Вільям П. Роджерс.

Секретар оборони передбачає конечність збільшення оборонного бюджету

Вашингтон. — Секретар оборони ЗСА Мелвін Р. Лерд заявив на відбутому у вівторок 17 листопада ц. р. зібранні Економічного Клубу в Нью-Йорку, що бюджет оборони ЗСА в найближчому фінансовому році, який починається з 1 липня 1971 року, буде видатно збільшений в порівнянні до цього ж бюджету в поточному 1970-1971 році. За передбаченням Лерда висота цього бюджету становитиме яких 74.5 до 77 мільярдів доларів. Теперішній бюджет вносив суму 73.6 мільярдів доларів. Збільшення видатків на оборону цілі буде викликано актуальними потребами й вимогами, як також наявним тепер ростом цін продукції і коштів прожитку і воно буде першим від трьох років. Пропонований департамен-

том оборони проект бюджету буде переданий на схвалення уряду з початком грудня цього року і в січні 1971 року перейде на розгляд Палати Репрезентантів і Сенату. Між актуальними потребами й вимогами Лерд вираховував конечність модернізації стратегічної зброї, виваду й вишколу резерву. Уряд, за словами Лерда, не задумує підвищувати оборонного бюджету в безконечність, але ж він мусить брати до уваги вимоги оборонної спроможності і національної безпеки ЗСА. Водночас із цим Лерд заявив, що поки немає домовлення між ЗСА й ССРР в справі обмеження стратегічної зброї, ЗСА мусять утримувати на відповідному рівні свою оборонну спроможність в цій ділянці.

Сенатор Джевітс заявляє за конечністю „нової китайської політики“

Вашингтон. — Відомий ньюйоркський сенатор республіканець Джейкоб К. Джевітс започаткував у Конгресі кампанію за зміною дотеперішнього становища З'єднаних Стейтів Америки до справи допущення комуністичного Китаю в члені Об'єднаних Націй. У своїй промові, виголошеній у Сенаті, сенатор Джевітс, який є водночас членом делегації ЗСА до поточної Генеральної Асамблеї ООН, заявив, що Уряд през. Ніксона започаткував нову політику „відкритих дверей“ у відношенні до комуністичного Китаю і допущення його в склад ООН, але передумовою, що націоналістичний Китай буде залишатися й далі між членами ООН. Сен. Джевітс планував був навіть внести в

цій справі окрему резолюцію в Сенаті, але ж вирішив внесення цієї резолюції відкласти. Зробив це він за порадою Генрі А. Кіссінгера, президентового дорадника для справ національної безпеки, щоб зачекати з цим до вислідів п'ятищого голосування в Генеральній Асамблеї ООН над резолюцією Албанії за вимогою прийняття в члені ООН комуністичний Китай і викинути націоналістичний. На думку Уряду, внесена Джевітсом резолюція могла б причинитися видатно до збільшення кількості прихильників до справи допущення комуністичного Китаю. В теперішній ситуації можливість членства в ООН обох Китаїв, заперечують і націоналістичний Китай і комуністичний.

Совети і червоний Китай говорять про поліпшення взаємин

Москва. — Советська пресоа агенція ТАСС інформувала, що в середу, 18-го листопада, комуністичний і прем'єр Чу Ен-лай відбув у Пейпінгу зустріч із советським амбасадором Василієм Толстиковим, що мало б бути черговою ознакою поступового поліпшення взаємин між двома комуністичними великодержавинами. Прияв-

ний при зустрічі був також дотеперішній заступник міністра закордонних справ Лю Гейчунан, якого ТАСС називав як нового комуністичного амбасадора до Москви. В повідомленні нічого не сказано про характер розмов між Чу Ен-лаєм та В. Толстиковим. Толстиков приїхав до Пейпінгу минулого місяця.

В Єгипті створено новий уряд

Каїро. — Президент Об'єднаной Арабської Республіки Анвар ель-Садат, який перебрав владу після смерті президента Нассера, видав 18-го листопада декрет про створення нового уряду з прем'єром Мохаммедом Фавазі на чолі. Новий уряд збільшено до 32 осіб з метою — як сказано в повідомленні поліпшити адміністрацію та підняти життєвий рівень в країні. До замітніших структуральних змін в уряді належить призначення чотирьох

заступників прем'єра із спеціальними широкими повноваженнями в господарських, соціальних і закордонно-політичних справах. Новий міністер візантій Мохаммед Фавазі перестеріг Арабський Союз, одиницю політичну партію в Єгипті, що коли б тепер знову прийшло до стріли в здовж Суецького каналу, то це вже означало б загальну війну, із застосуванням всього воєнного потенціалу по обидвох боках.

Труднощі в організації допомоги збільшують гекатомби жертв циклону в Пакистані

Пакистанці, що йому вилія моря забрав усю родину, плаче, пригортаючи до плеча свого приятеля. В катастрофі загинули сотні тисяч людей. Докладного числа жертв цієї катастрофи досі не встановлено.

Дакка, Пакистан. — Загально передбачається, що загальна кількість жертв жахливого циклону і повені, що навістили Східній Пакистан минулої п'ятниці, вноситиме пів мільйона осіб і кількість може ще збільшитися за уваги на поширення пошестей і труднощі в організації допомоги. Багато з тих, що чудом врятувались від жахливої стихії, може загинути тепер від пошестей та з голоду. Циклон і повні змили з лиця землі доми і дороги і будь-яка допомога поки що можлива тільки гелікоптерами, яких Пакистан не має. Американці тим часом вислали два приватні

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

ВЛАДИКА МСТИСЛАВ ПРИБУДЕ ДО КЛІФТОНУ Кліфтон, Н. Дж. — У неділю Архипієпископ УПЦеркви і Митрополит УАПЦеркви Владика Мстислав прибуде до Кліфтону, де відправить із духовенством Службу Богу з нагоди 10-ліття місцевої парафії. Після Богослуження в церкві св. Покрови при 73-81 Вашингтон евно відбудеться в парафіяльній залі спільний обід.

ОСІННЯ НАУКОВА СЕСІЯ НТШ В КАНАДІ

Торонто. — У неділю 22 листопада о 4-й по полудні, в залі Святомирокопської Школи при 4 Белвуде вулиці в Торонті відбудеться Осіння Наукова Сесія Канадського Наукового Товариства ім. Т. Шевченка. В програмі, яку відкрив проф. д-р Євген Вертилох, будуть наступні доповіді: проф. д-р Іриней Назарко, ЧСВБ „Генева і доля князів-ізгоїв“, проф. д-р інж. Василь Іванов „Північний Кавказ — Українська земля“, проф. д-р Петро Віланюк „Найстарша українська поетичність в Римі“, д-р Михайло Марунчак „Данило Таничак та ідея патріярхату на світанку національного відродження“. На Наукову Сесію запрошуються всіх зацікавлених.

ДОПОВІДЬ ПРОФ. М. ЗАКЛІНСЬКОГО В НТШ

Нью-Йорк. — Український Військово-Історичний Інсти-

ВИХОВНА КОНФЕРЕНЦІЯ ОКРУЖНОЇ РАДИ СУА

Нью-Йорк. — В Літературно-Мистецькому Клубі в Нью-Йорку при 2-й евно 140 в неділю 22 листопада відбудеться конференція Округової Ради Союзу Українців Америки. Конференція почнеться о 10-й год. ранку з участю виховної референтки Централі пані Олени Климшис з Дітройту. Побажане широка привабливість батьків.

ПРОФ. ІВАН БАКАЛО ДОПОВІДАТИМЕ ПРО ПОЛІТИКУ ЛЕНІНА

Нью-Йорк. — Комісія УВАН для дослідів над пореволюційною Україною і Советським Союзом влаштує в неділю 22 листопада ц. р. наукове засідання з доповіддю проф. Івана Бакала п. н. „Теоретичні передумови політики Леніна в національному питанні“. Почнеться засідання о год. 4-й по пол. в будинку УВАН при 208 100 вул. в Нью-Йорку.

СВОБОДА **SVOBODA**
 Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
 Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1109 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
 Subscription Rates: One year \$18.00; six months \$9.50; three months \$5.00. For UNA members monthly 65¢.

Статті підписані їх авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція не несе відповідальності за зміст. Редакція не несе відповідальності за зміст. Редакція не несе відповідальності за зміст.

Правильне рішення

Апеляційний Суд 9-го округу в Каліфорнії прихилився до відділки співробітників "Нью Йорк Таймсу". Ерла Калдвелла, який знехтував був покликання з'явитися перед судом присяжних, що розглядав дії "чорних пантер", Калдвелл, мури, надрукував був у названому щоденнику цикл статей про ту партію. Нижчий суд зажадав від нього, щоб він передав судові свої магнетофонні записи і інтерв'ю, що їх переводив з лідерами "чорних пантер". Він відмовився зробити це, посилаючись на неписаний закон, згідно з яким журналіст не мусить виявляти джерела своїх довірливих інформацій. Апеляційний Суд признав йому рацію, заявивши в мотивації, що журналіст повинен користуватися судовою покликанням тільки тоді, коли Уряд доведе, що його звинувачення необхідні для безпеки краю.

Не має значення дана конкретна справа, зате величезне значення має сам факт, що Апеляційний Суд, мовляючи своє рішення, сказав виразно, що ним він оборує Перший Додаток до Конституції, який признає народів право бути поінформованим, що є в найкращому інтересі народу.

Так дійшло у всьому вільному культурному світі. Від часу Великої Французької Революції народилися новітня преса, вона здобувала собі пробиття XIX сторіччя щораз більше значення, як виразник і керівник громадської думки, як носій нових ідей, як ініціатор і промотор найбільших конструктивних починів. Преса має інформувати про найважливіші події і їх коментувати. Власне своїми коментарями вона склала своє критичне, підкреслює позитивне і вказує на негативне. Вона служить не тільки розвагою для читачів, але й школою громадського життя. Читачі газет здобувають від неї більшу освіту, як її можуть знайти у формальній освіті на шкільній лавці. Своєю конструктивною критикою преса стала потугою, з якою мусять рахуватися володарі світу. Таку роллю може виконувати тільки вільна преса, що включає також право журналіста зберігати в таємниці джерело його інформації.

Наше місто

Місто, в якому ми живемо, це наше місто, без уваги на те, як воно називається. Для одних таким "нашим містом" є Нью Йорк, для інших Філадельфія, Детройт, Чикаго, Сан Франсіско, Джерсі Сіті... В більшості "наших міст" є наші церкви і школи, народні доми і організації, в місцях документах записані імена і дати народження вже кількох наших поколінь, як записані імена наших рідних чи наших предків на цвинтарних пам'ятниках. Нам мусить залежати, щоб це наше місто, як воно не називалося б, в кожному відношенні було прикладним, щоб мало добре і чесне правління, щоб у ньому панував лад і порядок, щоб воно було чисте, культурне і мало всі потрібні устаткування та вигоди для життя, науки, відпочинку й розваги.

Нічого з того не може бути без нашої активної участі не тільки в житті, але й в правлінні міста. Ми, кожна наша громада, мусимо і повинні інтересуватися справами міста, знати його проблеми й потреби, труднощі й можливості. Ними треба цікавитися кожного дня, хоч найліпшу нагоду на те, щоб ними поцікавитися активно, дають кожні вибори. Очевидно, що в передвиборчій кампанії кандидатів на всі виборні пости представляють як ідеальних, найбільш динамічних, наймудріших та найчесніших провідників, але при відповідному зацікавленні завжди можна відділити зерно від половини, правду від пропаганди. Очевидно, що коли наші громади будуть активно цікавитися справами свого міста, то раніше чи пізніше їхні представники будуть вибрані на відповідальні місця пости, а це з черги збільшить наш вплив на місцеві справи та місцевий розвиток. У деяких із наших міст це вже було і є сьогодні. Крайовий розголос мала наша Маруся Бек в Детройті. Все ж таки в цьому відношенні ми, в порівнянні з іншими етнічними групами, все ще пасемо задніх.

Час від часу не тільки місцеве, але й крайова преса інформують про викриття чи слідство в справі великих зловживань міського правління. Трапляються суди і засуди. Зловживання бувають, зокрема, тоді коли на це є добра нагода, коли громада байдужа до справ свого міста. Це стосується до всіх, включно з громадянами українського роду. Ми всі мусимо дбати про наше місто. Досі ми масмо в цьому відношенні поважні занедбанія.

Валерій Остапенко

Змішання понять

Колись учених було мало, і про них існувало поняття, як про людей особливих — у тогач і шапокач з китицею, або серед кудликів та провібок, як от доктор Франкштайн. Загалом ж учені колись були людьми тихими, і якщо заходила мова про політику, вони з почуттям власної гідності заявляли: "Наука — понад усякою політикою!"

Нову еру в діяльності вчених започаткували вчені — шпигуни, що продали наукові винаходи своєї країни чужій, ворожій. Спільну революцію на Кубі перевернув доктор філософії Кастро. Те саме збирався зробити в країнах Латинської Америки доктор медицини Гевара. Через політику загинув доктор — п а с т о р Кінг. А діями арабських терористів керує Хабаб, та кожен доктор медицини. Якщо продовжувати у цьому ж дусі, то тут послідує імена професорів, письменників, філософів, навіть мистців — усіх тих сучасних західних інтелектуалів, що свої академічні знання, свої природні здібності розмінюють на політику.

Такого ж роду тенденції помічаються в країнах з комуністичним режимом, особливо в СРСР. Про це свідчать відкриті виступи академіка Сахарова та деяких інших совєтських інтелектуалів, які вважають, що для врегулювання державних та міждержавних відносин, тобто для поліпшення життя суспільства, необхідно політичну владу передати представникам науки і культури. З цією метою, наприклад, фізик-атомник Омеляченко загалом лише академічну науку і цілком присвятив себе політиці, навіть досягнув становища члена ЦК КПУ.

Відносно цього колишній совєтський письменник Кузнецов у формі питання констатує: "Чи не форпост це атомників — прокладання шляхів до ключових позицій"? Шість подібних відповідей також у нас, коли хтось з наших науковців, мистців та служителів Церкви й собі "прокладає шляхи до ключових позицій" у політичному житті еміграції...

Звичайно, у кожному з цих окремих випадків діють люди не однакових категорій і застосовуються не однакові методи. Можливо, що й кінцева мета різна. Але суть, принципи лишаються ті самі — заміна політиків неополітиками — і чимсь, віддалено, нагадує собою положення — "хто був нічим, той стане всім" — положення, від якого завжди терпить, передусім суспільство.

Так і тепер. Ті, що представляють наукового і культурного світу, що звільняє переробити життя на землі, у цьому відношенні можливо й виходять з принципових основ науки, філософії, мистецтва, але своїми практичними діями, своїми методами вони далеко випередили "кровожерливих" політиків та генералів. Не несподівано для себе опинилися перед фактом, що для того,

щоб накинати комусь свою волю, примусити жити не так, як він хоче, необхідно застосувати а с и л у, тобто, будь воно духовного чи фізичного порядку. Коли ж виявляється, що між провідниками "нового життя" і основною більшістю жадного духовного контакту нема, у хід пішли бурхливі демонстрації, нищення суспільних цінностей, духовний і фізичний розклад молоді, а для більшого "ефекту" — бомби і автомати.

Державні ж чинники своїм теперішнім лібералізмом, "гуманністю" довели до того, що державна політика, уряд, армія, школа, церква перетворилися в об'єкт нечуваної зневаги, знущань, глузування з боку найогидніших покидьків суспільства. А якщо це взяти до уваги, що духовними покровителями всіх цих дегенератів, наркоманів, богузів і просто ледарів є представники науки і культури то від усього цього навіть у завжди стійкої людини закритися головою. Ще б ні, коли, наприклад, життя і діяльність національного героя, людини, яка все своє життя віддала на службу батьківщині, порівнюється з... "апоплексією", як це допускає на своїх сторінках журнал "Лайф" відносно генерала МекАртура.

Те, що тепер відбувається у багатьох країнах світу, є наслідком змішання понять: про корисне і шкідливе, правду і обман, патріотизм і зраду, мораль і розпусту — про всі ці протилежні властивості, що об'єднуються в поняттях — добро і зло.

Первісна ж причина тут та, що поняття про добро і зло, як про дві протилежні субстанції світу, щось незалежне від свідомості і волі людини, існує тільки у релігійних космогоніях — тоді як в реальності, у житті, основою, що визначає поняття про добро і зло, є сама істота людини в її індивідуальному і суспільному житті. Інакше кажучи, добро і зло є чисто людською побудовою. Оскільки ж не всі люди є однакові, то й поняття про добро і зло не в усіх однакове.

Поряд з релігією, яка стримує людину від зла, по-своєму активно бореться з злом держава, яка за зло, за злочини, спрямовані проти окремої особи або суспільства, карає всією тяжкістю свого власного "законового" насильства — шибеницями, гільотинами, електричним кріслом та іншими способами винищення людини. Вільність вважає за необхідне для закріплення та охорони державного життя, що формою сучасного суспільства. Однак, знаходячись як і такі, які вказують, що загальний розвиток людства піднявся настільки високо, що старі форми державного буття стають пережитками минулого і самі перетворюються вже у багатьох відношеннях у невинуваті злочини. Таким чином віра у стару ідеологію втрачена, а нової нема. Нема тієї запальної

Нестор Томчак

ПЕРЕД КОНГРЕСОМ СУСТА

Рік досвіду в проведенні Центрального Союзу Студентських Товариств Америки (СУСТА) дає добру нагоду розглянути проблеми організованого українського студентства.

Перша проблема — це з'ясування справи: навіщо потрібно нам студентських громад чи організацій? Багатьом із нас ясно, що вони втримують студентів при нашій спільноті і дають змогу набирати практичного досвіду в організаційній праці. Деякі однак, цього не бачать і їм потрібно раз-раз доводити, що студентські громади справді корисні нашій спільноті.

З першої проблеми виростають інші. Наші громади, особливо Центральні СУСТА, мають беззастанні грошові проблеми, які не можна розв'язати без пожертв від "старшого покоління", навіть після прийняття різних резолюцій про 1% для СУСТА. Наприклад, УКАК нічого за це рік не дав, не вважаючи на часті прохання та нагадування.

Кожна організація має багато нудної секретарської роботи: висилання повідомлень, адресування конвертів, писання звітів, упорядкування архівів тощо. Ця робота забрав велику кількість часу, особливо в студентській організації, де майже щорічно 1/3 адресантства. Однак, немає такого студента-добровільця, який погодився б 40 годин тиждень провадити канцелярію. Цієї проблеми ніхто не розв'язав доти, поки не було вистачальних фондів на оплату секретарської сили. Отже, коли б не аматорська праця, ми зумили б досягнути країнських успіхів.

Моя пропозиція, щоб в Українському Інституті в Нью Йорку, де мають свої бюро Лікарське Товариство, Інженерське Товариство, Учителів і т. д., де є телефони і машинки до писання та адресування, кілька організацій склали б певну суму грошей (наприклад: лікарі — 2000 доларів; інженери — 2000, СУСТА — 1000) і запросили для роботи секретарку. Ця пропозиція сподобалася головам організацій, але їх Управу якось не могли на це рішитися. В результаті справу відкладається з тижня на тиждень.

Нам потрібний бюлетень, який повідомляв би членів всіх управ студентських громад, голів інших організацій, пресу і всіх зацікавлених про події та діяльність

ідей, яка охопила б душі всіх людей і повела їх до певної мети.

Отак і живемо — кожний на свій смак, бодай на це є можливість, у вільному світі: одні ще якимось дотримуються старих норм життя, байдуже до майбутнього, другі кличуть до "світлого майбутнього", а самі залізли у темряву, як той філософ, що жив у бочці, коли ж до нього хтось підходив, він просив: "Видійди, не заступай мені сонця!"

поодиноких є у дентеских громадах. Цього року ми почали видавати такий бюлетень, спершу як неформальний, пізніше вже більш систематичний. О с т а нього щільного року виходив він щотижневий під назвою "Gravestone". Такий бюлетень повинен мати окремого редактора.

Адресар нашій Централі мусить бути в постійному порядку, і, коли в якійсь громаді відбуваються перевибори, новозвінчена управа повинна бути зараз включена в адресар. Також запровадження року треба додавати до нього адреси тих осіб, що виявляють з а ц ікавлення студентським життям, займаються проектами в своїх громадах. Всіх, що були делегатами на попередньому Конгресі, вміщено в адресарі, і всі делегати цього року конгресу будуть також включені. Однак, на жаль, це багато громад не пристало до Центральної результатів їхніх весняних перевиборів.

Журнал високої якості — це давня і досі не розв'язана проблема. Колись СУСТА видавала "Горизонти" — гольово з ціллі інформування американських бібліотек. Останнє число вийшло в 1968 р. Цього року з поміччю Українського Народного Союзу та "Свободи" СУСТА видала перше число заповненого квартального "Студентського Голоса". Чергова Управа матиме змогу це продовжувати. Також виходить 2-3 рази на рік журнал Ньюйоркської громади "Нові Напрями". Детройтська громада двічі видала журнал "ТВСМ" "Соняшник". Філадельфія і Бофало видають час від часу бюлетені, інші громади також планують це робити. В пресі, замість сторінок СУСТА, частіше по'являються тепер поодинокі статті, надіслані громадами, в додатку до статей з Централі.

Деякі студенти пропонують видавати "Yearbook" із збірними зніманнями всіх студентських громад та описами їхньої діяльності. Однак, це не розв'язує проблеми періодичного журналу, що вимагає співпраці багатьох людей. Можна було б сполучити журнали "Студентський Голос" та "Нові Напрями" в один журнал, адміністративний Центральний СУСТА, із співучастю всіх громад, головню Ньюйоркської.

Новинки про діяльність громад краще залучити для бюлетеню та преси з каналів СУСТА. В попередньому році вони видавали газету "Студент". Це весною СУСТА вислала їм 60 доларів на покриття майсової передплати чергових двох чисел, які, здається, не вийшли. Журнал "Зоря", мабуть, також в цім шкільному році ще не появився, правдоподібно через фінансові труднощі.

Одна з найважливіших проблем — це членство. Кожна громада старастається приєднати якнайбільше членів, однак загальне число їх не перевищує 800, отже, велика більшість студентів укра-

Леся Лисак

МАЛЕНЬКА ІСТОРІЯ

Бувають часи, коли люди всі йде шерекберть. Як колись у нас казали, "ліпше, як з Петрового дня". До сім'ї життя пливало сяко-так, а тепер — попроси не ведеться.

Таке трапилося з Орестом. У фірмі, де заповзелими зусиллями вибився він із "чорної роботи" на добре становище, після двадцяти років справи почали псуватися. Клопотів почалися з того дня, коли несподівано звільнили Орестового шефа. На місце ладного й вироумного джентльмена, який до Ореста добре відносився, прийшов новий — зовсім протилежний владі. "Пех" хотів, щоб Орест зразу не сподобався новому шефові. Та хіба не з тієї причини, що Орест був "негетейний", тобто народився в Україні...

Хоч Орест в і к о н ував свою працю солідно, новий шеф залюбки знаходив у ньому щось незадовільне. Чиплював до дрібниць і роздував їх у дошкульні неприязні. Своєю владою виявляв шорсткими, зловмиш зауваженнями і криком. Орест мовчки терпів. Емігрантське життя навчило його, що людина, яка мусить заробляти на прожиток — мусить переносити примхи дошкульних зверників.

Але й поза працю, яка тепер стала прикрою, почали з'являтися клопоти. Спершу приятель, що, на слово честі, позичив у Ореста поважну суму грошей — не віддав їх і — став неприязнем. По Орестовому серцю шмагнуло гірке розчарування.

На друге, що болілоше, не треба було довго чекати: найстарший Орестів син, на університетській студії якого Орест чимало витратився, збунтувався проти "старомодних батьків", покинув студію і пішов у гіпні. Залишилися по ньому незаплатені борги і прикрий біль у душі. А що нещастя, мабуть, люблять компанію, захворіла Орестова дружина. Вона занадто перейнялася втечею сина.

Орест терпів на безсоння, марнів, чорнів. Колись опанований і розважний — тепер став нервозний і перечуваний. Вже не було колишньої витриманості.

А новий шеф щоденно дошкульно. І котрогося дня Орест не стерпів і вбухнув недоволенням.

Шеф скнів: — Якби ви мали розум, ви б зі мною не сперечалися! У нас є приповідка: "як тобі тут загарає — вийди на двір!"

Більше не треба було казати. Це означало, що Орест можуть звільнити з пра-

ці. Після двадцяти років зусиль. Коли Орест уже немолодий і коли дістати нову працю нелегко.

Спершу зболів голову на руки, Орест сів за стіл. Ніхто не звертав на нього уваги. Ніхто, крім секретарки Мері, що чула "розмову з шефом".

Вона підійшла до Орестового стола і запитала: — Майте хвилинку часу послухати маленьку історію? Орест сумно відхитнувся: — Будь ласка. — Мері завжди ставилася до нього прихильно.

— Я була спротою від раннього дитинства, — сказала жінка. — Виростала у хаті прибраних батьків. Це були часи депресії, і часто не було за що купити харчів. Мої прибрані батьки хворіли. День по дні виходили я містом — грошей на трамвай у мене не було — заходила до кожного підприємства, спотворюючи свої єдині червечки. Врешті мене прийняли до фабрики, де виробляли дерев'яні скрині. Дали молоток і сказали прибивати півки. Я була перемтолена, голодна, виснажена. Молоток, "замість" у цвяха, падав на "пальці". По пару годин на мої руки кричали. Тоді "підійшов" форман і заявив, що мої праця — нікудишня. Сказав, що такої робітнички, як я, їм не треба.

Схлипуючи, я прийшла на вулицю. Я почувала себе найбільш нещасливою людиною під сонцем. І, коли хотіла перейти на другий бік вулиці, побачила старого сліпця у драгій одязі, який теж замірявся перевернути рухливий вулицю. Взявши його за руку, я сказала, що допоможу йому.

Сліпець подякував і, йдучи зі мною, промовив: — Ви ще такі молоді, а вже так піддалися розпачу! Я здивувався: — Звідки ви це знаєте? Ви ж мене не бачите. — Не конче потрібно очей, щоб відчувати людське горе, — відповів сліпець.

— Мені так важко пробиватися крізь життя, — сказала я. — Здається, на цьому широкому світі немає для мене місця.

— Так не можна думати, — лагідно заперечив сліпий чоловік. — Навіть найчорніший темряві людина мусить шукати ясного промінчика, бо навіть крізь найтемнішу хмару блисне колись дрібка ясності.

Так сказав старий, бідний чоловік, який не бачив Божого світу. І мені враз стало соромно за себе. Бо я ж могла бачити те сонячне проміння, якого він не бачив! І чим були мої смутки в порівнянні з його безмежно сумним життям?

Орест глянув на жінку і тихо спитав: — Чи після цього ви скоро знайдете працю?

— Ні, не скоро, — всміхнулася Мері. — Але такі справи, як я, бачите, живу досі.

Орест з відчистотою потиснув руку жінки. Ця маленька історія була йому дуже потрібна...

Микола Куліш

СТАРІЙ, ІНШИЙ СВІТ...

(3)

В серці такого документального фільму мають фігурувати люди. Зі спостережень видно, що мешканці Югославії не будуть такими об'єктами, як американці в інших своїх фільмах. Поперше, тут люди не звикли до апаратів та фільмування. В Америці фільм і телевізія стали частиною життя. Людина з апаратом на вулицях американського міста — буденне явище. В Югославії, де ілять кіними, де циганські каравани с ще частиною життя — я з апаратом викликаю загальне зацікавлення. Людей треба до апарату призначати. Тому муш довший час стояти на одному місці, аж люди почнуть забувати про мого югославця. Але така розважка

для мене неможлива. Я можу тут залишитися тільки шість тижнів, справді потрібуючи шість місяців.

Врешті приходжу до висновку, що мого вагання тільки обмежує дорогий час, тому рішався фільмувати все, що цікаве, а журитися, що з тим усім зробити, буду пізніше, вдома.

Першого дня фільмування на вулицях Баялуки нічого не забуду. Перейшовши кілька вулиць до центру міста, став фільмувати розвалений готель "Славія" та годинник, що зупинився якраз тоді, коли почався землетрус. Піднявши апарат, почав фільмувати. Шойно закінчивши, повертаюсь до Сагена, який тримає рольки, і бачу перед нами юрбу лю-

дей. Кожний поправляв волося, краватку і уміхався голлівудською успішною повною блонд зубів. Не знаю, що робити, бо треба фільмувати, а люди заслонили все довкола. Прошу Сагена, щоб не розмовляв з людьми, то може розбудиться. Люди, бачачи, що ми не відповідаємо на їхні запитання, думають, що ми чужинці й не розуміємо їхньої мови. Висловлюють здогади, що ми напевно німці. А ще хтось піддає думку, що ми — совєти. Ця остання репліка викликає загальний регіт. Хтось каже, що це неможливо, совєти мали б апарат, який крутиться ручкою, як це робилося в перших фільмах.

Жваву розмову перебивав поліцей, що появився значе-в'я і за короткий час розп'яв натовп. Поліцей розділяв фільмувати десь збоку, куди нема людей, бо не хоче мати на вулиці замішання. І справді, тепер тільки бачу: на вулицях зупинилися довга колона авт, з яких із зацікавленням вигаляють шофери. Виявляється ми

стримали рух на цій довгій вулиці.

Але з того дня фільмування пішло легше. Я навчався ховатися з апаратом від людей і фільмувати в один бік, дивлячись рівночасно в другий. До того дівстав від уряду авто з шофером, так що більшість Баялуки фільмував з авта, а людей з вином будинків чи з-за газети, тримаючи апарат на колінах.

Фільму

Баялука, як я пересвідчився, ідеальне місце для фільму. Зелень горі виглядають із-за кожного будинку, а річка Врбас, як гідочка, в'ється крізь центр міста. Життя цього сімдесятилітнього міста можна порівняти з життям міста з мільйонним населенням, бо люди ядуть і вночі на вулицях. Ресторани, крамниці, книгарні та "дсваліції" повні людей. "Дсваліції" — це спеціалітет Баялуки. Це три річні роди м'яса, заповнені в смачній палиниці. Перебувати в Баялуці і не з'їсти хоч одну "дсваліцію" — це так, як

прихати до Риму і зігнувати руїни Колізею.

Ще тепер жалію, що не мав кольорового фільму і мусив вибирати між гарними кольоровими крамниками та інтер'єрами церков і хат, де при звичайній там темноті неможливо було б робити фільм. Зате чорно-білий я міг фільмувати і вночі.

В Баялуці видно, як люди після значної шоденої роботи беруться до відбудови міста. Живуть тут вони переважно в невеличких будинках, хоч на вулиці Шевченка стоять три масивні нові комплекси.

Ранком ходжу або їджу по місті, фільмуючи. Біля дванадцяті роблю перерву на обід. Обідаю в ресторанах, пильно притримуючись засади: коли ти в Римі, роби так, як римляни. Кожного дня мняю ресторан і замовляю інший обід. Босеніяч кухня подібна до нашої. Кожну страву їдять з хлібом, обов'язково свіжим, босеніяч Боже учорашинім. Такий найбільший селянин, яких тут називають чомусь фар-

мерами. Їдять тільки свіжий хліб. Муху признається я — страшний хлібодій і в босеніяч зустрів людей з однако-вим зі мною смаком. Босеніяч хліб, здається, найсмачніший у світі, і я купував його так, як діти в Америці купують шоколад. Він широкий, плоский з грубою шкуринкою і надзвичайно запашним м'якушем. Можливо, що сербів навчили класти хліб українці, як навчили класти дерев'яну підлогу в хатах, майструвати дерев'яні ліжка, скрині й столи.

Минуло кілька днів, і вже не стало ресторанів, куди б я не заходив. Зрештою я перестав майже цілу Баялуку, тож, спакуювавши манатки, попрямував до Приявора та околицьних сіл.

Приявор став моїм виїзним пунктом, з якого я подавався в села. Тому забезпечив собі кімнату в єдиному там готелі за 35 центів на день. Кімната з бальною та ланцюжком виявилася куди модернішою та чистішою від тієї, в якій я перебував кілька ночей у мон-

женському готелі. Там платив я по вісім доларів. Не диво, що в літньому сезоні в Югославії перебувають тисячі туристів, в тому числі найбільше німців.

Кіра під моїм бальною була автобусова зупинка, отже кожного дня мав я нагоду приглядатися людям. В загальному захопив на фільм цікаві моменти: стара баба в "денімах", як вкоца, сиділа на білих полотняних мішках за закупами на базарі. Строга постань монахині, що проста, як свічка, терпеливо вичікувала автобуса, і врешті маси дітей, малих і босих, що громадами носилися з одного кінця вулиці в другий.

Першого вечора в Прияворі падав дощ, тож неможливо було фільмувати. Довідавшись, що недалеко є міська читальня, я пішов туди. Перебував у читальні кілька годин, читаючи газети і приглядаючись людям за столами, що безперестанку грали у шахи. Це були переважно старі діди, які коли не грають у шахи або не п'ють на-у, то розповідають про ста-

(Далі буде)

ГРОМАДСЬКЕ ЖИТТЯ В ТВІН СІТІ МІННЕСОТИ ЗА ПЕРШЕ ПІВРІЧЧЯ 1970

25-го січня о 4-й годині по полудні в залі Святомихайлівської парафії в Міннеаполісі, відбулося свято Державності і Соборності Українських Земель. Програма складалася: — американський гімн — програв Олександр Станіславів. Вступне слово — проф. Володимир Анастас. Проклямації губернатора стейту Геролда Ле Вандера прочитав Микола Кушнір; посади Міннеаполісу — Люба Левицька, посади Сент-Полу — Христина Амброзак. Вокальне трио під акомпанієм пані Кіри Цареградської виконало солістки Оксана Бринь, Лідія Мікс і Кіра Цареградська — „Делеченьки“, „Червона Ружка“, Оксана Бринь сольно содрано виконала „Квіт папороті“ — муз. Шамо; „Калину“ — В Грудина; „Україно, матінко моя“ — Кос. Анастасович під той же самий супровід.

Святочну доповідь, виголосив д-р Олександр Грановський. Соло на флейті Орисі Каркоць під піано супроводу Леї Кучварської. Пані Оля Остапчук, з чуттям передала вірш Ол. Неприцького — „Тобі“. Солістка-сопрано Лідія Курілко виконала під акомпанієм Андрія Форсайта — „Айстри“ сл. О. Олеса, муз. М. Лісєнка і „Родимий край“ — муз. В. Матюка. Пан Євген Пісарський продекларував „Москву“ — П. Криничі. Хор „Дніпро“ під диригентурою от. Миколи Бринь виконав: „Карпатські січовики“, „Як давно“, „Задніпряк“, „Всеславий“, „Народ“ — Григорія Кітасового. Співом українського гімну закінчено свято.

8-го лютого в Інтернаціональному Інституті українці демонстрували зразки мистецтва: — вишивку, різьбярство, малювання, печиво і сценічне мистецтво: — спів, гру на бандурі, танці. Учась брали: солістка Оксана Бринь і квітень молодих бандуристок: — сестри Вовк (Галія, Тая і Ліса), Маріяна Міщенко і Галія Гайова. Танцювальна група „Твінсіті“ під керівництвом Аналія Кушніра. Хор Дівчат під керівництвом інж. Євгена Карпиша, сольно на флейті Орисі Кушніра. Хор дівчат під керівництвом пані Кіри Цареградської. Учась брали: солістка Оксана Бринь, Лідія Мікс і Кіра Цареградська. Учась брали: солістка Оксана Бринь, Лідія Мікс і Кіра Цареградська.

яні Леї Кучварської. Доповідь мав д-р Олександр Грановський. Огляд і кордоні України, дола — мило пейзажу. Дола пані Аліса Данилюк, чаруючи всіх своїм чудовим буквицьким стромом, виконанням нею самою.

Печиво, каву і данч приготували і гостили жінки Золотого Хреста. В перерві виконували українські мелодії. Інж. Ярослав Корсунський висвітлював прозорки з своєї подорожі на Україну.

В той день о год 7 вечора в Українсько-американському домі в Міннеаполісі була зустріч з головою редакції журналу АБН Славою Стецько. Тема її доповіді: — „Ситуація в Україні і світовий протирісський фронт“. Врешті зробила вона добре, видно обізнаність з подіями, але цілеспрямованість одностороння.

15-го лютого Міннеаполіс відвідав з концертом співак-баритон Ярослав Шур.

1-го березня — в залі при парафії церкви св. Арх. Михайла ОДУМ влаштував гарний академію, присвячену герою Крут. Гарне було вступне слово Володимира Хорошця, змистова доповідь Аркадія Сингайського. Використовували під акомпанієм Андрія Форсайта — „Айстри“ сл. О. Олеса, муз. М. Лісєнка і „Родимий край“ — муз. В. Матюка. Пан Євген Пісарський продекларував „Москву“ — П. Криничі. Хор „Дніпро“ під диригентурою от. Миколи Бринь виконав: „Карпатські січовики“, „Як давно“, „Задніпряк“, „Всеславий“, „Народ“ — Григорія Кітасового. Співом українського гімну закінчено свято.

8-го лютого в Інтернаціональному Інституті українці демонстрували зразки мистецтва: — вишивку, різьбярство, малювання, печиво і сценічне мистецтво: — спів, гру на бандурі, танці. Учась брали: солістка Оксана Бринь і квітень молодих бандуристок: — сестри Вовк (Галія, Тая і Ліса), Маріяна Міщенко і Галія Гайова. Танцювальна група „Твінсіті“ під керівництвом Аналія Кушніра. Хор Дівчат під керівництвом інж. Євгена Карпиша, сольно на флейті Орисі Кушніра. Хор дівчат під керівництвом пані Кіри Цареградської. Учась брали: солістка Оксана Бринь, Лідія Мікс і Кіра Цареградська. Учась брали: солістка Оксана Бринь, Лідія Мікс і Кіра Цареградська.

Кожного місяця Національний Комітет Республіканської Парії на чолі якої стоїть Олександр Мельниченко і його заступником є Ерік Дундур випускають на восьми сторінках бюлетень в англійській мові під назвою „Націоналістичний репортер“.

У зв'язку з революційними законами по університеті

татах і проголошенням ЮНЕСКО святкування століття з дня народження Леніна, артист-малюк О. Канюка виготовив ляльку, яка подас в числах „гуманітарність“ режиму. В ляльці подаються в числах жертви терору, включно до концентраційних таборів 1947 року.

11-го травня — Національний Комітет Республіканської Парії Міннесоти відзначив своє 5-тиліття. Сходились відбувся в Редісон-готелі „Прес Клуб“ кімнаті. Присутніми були: Голова Республіканської Парії стейту Джорж Тіс, гість з Вашингтону Д. К. Ласло С. Парштор (Директор всіх нац-груп респ. партії) і кандидат на конгресмена від 5-го дистрикту м. Міннеаполіс Річард Евротс. На цих сходинах нагородили Олександра Мельниченка „Кептіс Нейшенс Айзенгавер Прокламешен“ медалею за активну співпрацю в роботі проти комуністичної навали.

15-го травня — „Смітс Музик компани“ влаштувала другий річний „Стенвей“ піано стейтський попис. Було виконавців, з них вибрано 12, які грали перед аудиторією. З цих дванадцяти жорі вибрало ще кращих, які дістали нагороди. Нагороди давав сам містер Стенвей — четверте покоління з продукції виробу „Стенвей“ піано. Серед цих вибраних були Петрусь Цареградський — 9 років, молодша клас (1-ша нагорода бронзова відзнака і чек на 75 дол.). Виконав Прелюд ч. 21 Баха і Прелюд Рахманінова До діз мінор і Оленка Цареградська — 13 років, середня клас — третя нагорода. Виконав Дебюссі Ревері і Скарлатті — Соната (Фуга). Петрусь і Оленка мама — пані Кіра Цареградська — це музикальна особа. Обидва чудовим ліричним сопрано, акомпаніє майже на всіх концертах наших співакам і хорів „Дніпро“, компонує односторонні речі на дуети, тріо і хори. Петрусь по здібності в музиці пішов по мамі, а від тата дістав його дотепність. Прислуговує при вітаті в церкві св. Юрія переможця, ходить до української парафії школи. Оленка співає в церковному хорі і в загальноукраїнському хорі „Дніпро“. Також вчиться в українській школі. Обос — членами танцюваль-

ного гуртка, який веде Петро Королевич.

24-го травня — В залі парафії св. Арх. Михайла Міннеаполіс Громадський комітет влаштував вечір присвячений пам'яті Голови Директорії і Головного Отамана війська УНР Симона В. Петлюри. Програму розпочали виконанням на піано американського гімну, який виконала Маріяна Амброзак, Генерал Василь Фіндочович відкрив вечір і пані Оксана Соловей прочитала доповідь проф. М. Міщенка — „Заповіт С. В. Петлюри“.

Федір Гайовий (ОДУМ) продекларував вірш Л. Полтави — „Симон Петлюра“ Оленка Цареградська виконала на піано „Фугу“ — Скарлатті і „Ревієрі“ — Дебюссі. Марія Семенюк (ОДУМ) декларувала Л. Лозаря „Пам'яті Симона Петлюри“. Дівочий хор під супровід бандури виконав „Часечку“ на слова Івана Мазепи і „Повій вітре“ — муз. Ф. Глущика „Вілі каштані“ П. Майбороди і „Плила над річкою“ Маріяна Амброзак впрограва Прелюд ч. 12 Рахманінова і Етюд ч. 12 Шопена.

На закінчення програми тріо Оксана Бринь, Лідія Мікс (естонка) і Кіра Цареградська під її ж акомпанієм виконали „Журавлі“ — муз. Вілоша, „Ой ти дубочку кучерявий“ — муз. Фальція, „Несіть мене лелецька мертвого до дому“ — муз. Шопенівська. Як кажуть кінець віччя діло. Тріо скрасило всі малі і маленкі недоліки програми.

31-го травня — Твін-сіті відвідав член ВО Укр. Нац. Ради і Керівник ресурсу внутрішніх справ д-р Т. Леонть. Зустріч відбулася в залі парафії св. Юрія Переможця в Міннеаполісі. Темою його доповіді було: „Основні засади української політики у світлі сучасної дійсності“. Д-р Т. Леонть з добрим доповідцем, але шкода, що на залі було мало людей. Метою його поїздки — пізнати, в яких умовах перебувають прихильники УНР, і що турбує їх. Він зазначив, що є особи, які розгадують поперед нього і розголошують вісті про те, що Уряд УНР в екзилі згоден на злиття українського народу з „старшим“ братом. „Безумовно це є абсурдом“.

Д-р Т. Леонть мав окремі зустрічі з різними політично-супільними угруповуваннями і напевно виніс свої міркування.

6-го червня — Святочний комітет при парафії св. Арх. Михайла в Міннеаполісі, голова пані Ольга Амброзак, нагоди 20-ліття перебування нової еміграції на землі Вашингтона влаштував зустріч з тими, які подали братню руку під час перебування їх в таборах ДП. В програму входила товариська зустріч, бенкет, концерт і забава. В концерті приймали участь: танцювальний гурток при церкві св. Михайла — керівник Анастас Кушнір, акомпаніювала пані О. Березюк; декламаторка Оля Хоролець, яка читала вірш І. Марусенка, присвячений цьому дню. Маріяна Амброзак грала „Прелюд ч. 12“ Рахманінова і Ноктюрн ч. 1 опус 72 Шопена; пані Зоя Семенюк — сопрано виконала під акомпанієм пані Кіри Цареградської. Учась брали: солістка Оксана Бринь, Лідія Мікс і Кіра Цареградська. Учась брали: солістка Оксана Бринь, Лідія Мікс і Кіра Цареградська.

пані Кіри Цареградської — „Україно, моя Україно“ — невідомого автора з України і „Нагадай, бандуро“ Г. Кітасового.

7-го червня — Відбулася Академія, присвячена пам'яті волягів у боротьбі за волю України, в Українсько-американському домі. На сцені була провізорична могила з негасимим вогнем, на яку представники молодіжних організацій покладали вінки, а діти в українських строях поклали троянди.

Оксана Станіславів відкрива академію грою на піано американського гімну. Андрій Каркоць програв „апельс“; проф. М. Михалевич відкрив програму академії; Ірена Михайлюк продекларувала вірш „Пісня про героїв“, а проф. Т. Петришак виголосив цікавий реферат. Співацька-сопрано Лідія Курілко виконала „ЛІЛІ“ — арію з опери „Снігурочка“ — Римського-Корсакова і „Минули літа молоді“ муз. О. Ніжандієвського. Присмо чути і бачити, як виростають наші молоді на добрих фахівців слова, пісні чи іншого мистецтва. Тріо, сестри Левицькі (Оксана і Люба) і Ориса Каркоць — виконали „Незабуду юних днів“ муз. М. Лісєнка. Євген Пісарський продекларував „У день пам'яті поглиблених героїв“, мішаний хор ООЧСУ і СУМА під диригентурою інж. Євгена Карпиша добре виконав: — „Слава героям“ муз. Сметани, „Колі ви вмирали“ і „За рідний край“ — Гайворонського під акомпанієм Ірини Михайлюк. Українські і гімни відігравали всі на залі.

14-го червня — Відбувся вечір народної пісні і танцю у виконанні танцювального ансамблю під керівництвом Петра Королевича. Музичний супровід пані Кіри Цареградської, декоративне оформлення проф. Т. Петришака. Заповідником була Даруєць, вона ж і активна танцюристка.

Програма ділилася на дві частини. Співочу частину від Славомір Луці. Танцюристка було 22-х, з них 12 дівчат і 10 хлопців. Склад танцюристів поповнився новими членами, дітьми родини Бринь — Марка, Іваса і Галіни, які гарно поповувалися середнього ансамблю.

11-го липня — Від 2-го до 5-го по полудні був день відвідин Української бібліотеки і архіву, які розміщені в Голлівудській бібліотеці при Міннесотському університеті міста Міннеаполісу. Визнак при вході до бібліотеки в шафі за шклом розміщені різні сталі експонати української тематики. На третьому поверсі три кімнати з книжками, часописами й іншими зразками українського мистецтва. Все в бездоганному

стані, бо надто багато українців в Америці не йде поза середню школу.

Цього року Центральна співпраця з Нью-Йоркською громадською успішно влаштувала конференцію. Також є єдиний щотижневий журнал „Мир“ допоміг нам спеціальним виданням (тираж 800) з порадами про вищі студії, стипендії, університети та ін. Потрібно було практику поширити, розс-

лужчи такі поради по всіх парафіях і збираючи від них прізвища та адреси всіх тих, що кінчають середню школу.

Зацікавлення студентськими справами зростає. Цього року Центральна допомогла організувати нову громадську в Пітсбурзі, а ще одну засновано в Йонкерей. Кількість та Трой, поважно збільшили число членів та показували діяльність. Студентська громада в Водфалі відвідувала своє 10-ліття. Нью-Йоркська громада має вже понад 200 членів. Цього року на Конгрес прибуде, мабуть, найбільше число делегатів та гостей за останніх п'ять років. Програму його вже заплановано. Правдоподібно, в зміненому статуті гості — делегати матимуть якийсь число голосів.

Запрошуємо всіх студентів і представників від усіх наших організацій на XII Конгрес Союзу Студентських Товариств Америки — СУСТА. Сподіваємось, що він буде успішним кроком вперед для чергової Управи.

пані Кіри Цареградської — „Україно, моя Україно“ — невідомого автора з України і „Нагадай, бандуро“ Г. Кітасового.

7-го червня — Відбулася Академія, присвячена пам'яті волягів у боротьбі за волю України, в Українсько-американському домі. На сцені була провізорична могила з негасимим вогнем, на яку представники молодіжних організацій покладали вінки, а діти в українських строях поклали троянди.

Оксана Станіславів відкрива академію грою на піано американського гімну. Андрій Каркоць програв „апельс“; проф. М. Михалевич відкрив програму академії; Ірена Михайлюк продекларувала вірш „Пісня про героїв“, а проф. Т. Петришак виголосив цікавий реферат. Співацька-сопрано Лідія Курілко виконала „ЛІЛІ“ — арію з опери „Снігурочка“ — Римського-Корсакова і „Минули літа молоді“ муз. О. Ніжандієвського. Присмо чути і бачити, як виростають наші молоді на добрих фахівців слова, пісні чи іншого мистецтва. Тріо, сестри Левицькі (Оксана і Люба) і Ориса Каркоць — виконали „Незабуду юних днів“ муз. М. Лісєнка. Євген Пісарський продекларував „У день пам'яті поглиблених героїв“, мішаний хор ООЧСУ і СУМА під диригентурою інж. Євгена Карпиша добре виконав: — „Слава героям“ муз. Сметани, „Колі ви вмирали“ і „За рідний край“ — Гайворонського під акомпанієм Ірини Михайлюк. Українські і гімни відігравали всі на залі.

14-го червня — Відбувся вечір народної пісні і танцю у виконанні танцювального ансамблю під керівництвом Петра Королевича. Музичний супровід пані Кіри Цареградської, декоративне оформлення проф. Т. Петришака. Заповідником була Даруєць, вона ж і активна танцюристка.

Програма ділилася на дві частини. Співочу частину від Славомір Луці. Танцюристка було 22-х, з них 12 дівчат і 10 хлопців. Склад танцюристів поповнився новими членами, дітьми родини Бринь — Марка, Іваса і Галіни, які гарно поповувалися середнього ансамблю.

11-го липня — Від 2-го до 5-го по полудні був день відвідин Української бібліотеки і архіву, які розміщені в Голлівудській бібліотеці при Міннесотському університеті міста Міннеаполісу. Визнак при вході до бібліотеки в шафі за шклом розміщені різні сталі експонати української тематики. На третьому поверсі три кімнати з книжками, часописами й іншими зразками українського мистецтва. Все в бездоганному

стані, бо надто багато українців в Америці не йде поза середню школу.

Цього року Центральна співпраця з Нью-Йоркською громадською успішно влаштувала конференцію. Також є єдиний щотижневий журнал „Мир“ допоміг нам спеціальним виданням (тираж 800) з порадами про вищі студії, стипендії, університети та ін. Потрібно було практику поширити, розс-

лужчи такі поради по всіх парафіях і збираючи від них прізвища та адреси всіх тих, що кінчають середню школу.

Зацікавлення студентськими справами зростає. Цього року Центральна допомогла організувати нову громадську в Пітсбурзі, а ще одну засновано в Йонкерей. Кількість та Трой, поважно збільшили число членів та показували діяльність. Студентська громада в Водфалі відвідувала своє 10-ліття. Нью-Йоркська громада має вже понад 200 членів. Цього року на Конгрес прибуде, мабуть, найбільше число делегатів та гостей за останніх п'ять років. Програму його вже заплановано. Правдоподібно, в зміненому статуті гості — делегати матимуть якийсь число голосів.

Запрошуємо всіх студентів і представників від усіх наших організацій на XII Конгрес Союзу Студентських Товариств Америки — СУСТА. Сподіваємось, що він буде успішним кроком вперед для чергової Управи.

Іван Коляска промовляв до 500 студентів і

(Закінчення з стор. 10)

на опії про СССР між студентами, професорами та місцевим населенням. Доповідач представив д-р Степан Горан, який також в коротких словах відгукнувся на потребу знання історії та дійсності Східної Європи. На окремому прийнятті в його домі більша кількість професорів та студентів мали нагоду протягом кількох годин по-знайомитися з п. Коляскою, його життям, досвідом та засудженням режиму, який продовжує своє існування виключно авасидією терору.

У п'ятницю 1-го листопада, п. Іван Коляска доповідав в Південно-іллинойському університеті в Карбонделі. Тут його виступ підготував проф. д-р Ігор Шанковський, разом із деканом Роджером Бейлслом і Міжнародним Інститутом. В на-

слідок неспокійного дня в Карбонделі, число присутніх тут було меншим — біля 50 осіб, з тим, правда, що студенти, які вивчають східно-європейську історію і мови, в більшості прибули, а це, звичайно, є найважливішим. Під час дискусії виявилось, що один із студентів відвідав Київ в 1969 році і замітив, що в багатьох випадках російські написи замінювали українськими. Чи, була, більшовицький режим, під тиском праць І. Коляски й інших східно-європейських істориків та відвідувачів, не вирішив „українізувати“ Київ, щоб в той спосіб рятувати рештки обдулої пропаганди, яка більше та більше починає втрачати довіру навіть між тими, які ще декілька років тому не хотіли і слухати про злочини Москви. Жвава дискусія відтак ще продовжу-

валася в гостинному домі п-ви Шанковських.

І так впродовж трьох днів п. Іван Коляска мав нагоду поінформувати про справжнє життя в СССР цілоти студентів та професорів, а крім того тисячі читачів місцевих газет, які, як відмічено, в усіх місцевостях приносили точні звіти з його доповідей.

На кінець і при тій нагоді хотілось б відмітити ще раз потребу присутності українських професорів в американських університетах, які при скоординованій співпраці зможуть провести велику освітню працю для справ України. Важливим є відмітити, що присутні співчували долі українського народу, а це великий успіх, якого наслідків не передбачити.

Іван Коляска в одній особі доказав, що одна людина для Москви може бути більш небезпечною, як ціла армія деяких західних держав.

Відомі в гостинному домі п-ви Шанковських.

Відомі в гостинному домі п-ви Шанковських.

Відомі в гостинному домі п-ви Шанковських.

Відомі в гостинному домі п-ви Шанковських.

Відомі в гостинному домі п-ви Шанковських.

Відомі в гостинному домі п-ви Шанковських.

Відомі в гостинному домі п-ви Шанковських.

Відомі в гостинному домі п-ви Шанковських.

Відомі в гостинному домі п-ви Шанковських.

Відомі в гостинному домі п-ви Шанковських.

Відомі в гостинному домі п-ви Шанковських.

Відомі в гостинному домі п-ви Шанковських.

Інж. Мирослав Кальба відвідає також

Фінікс та Портленд

Джерзі Сіті. — В доповіді до попередньої вістки про поїздку інж. Мирослава Кальби, головного радного УНСоюзу із Заходу ЗСА, слід додати, що під час своєї службової поїздки він відвідав також українські громади в Фініксі в Аризоні та Портленді в Орегоні. Згідно з остаточно встановленим планом поїздки, він перебуватиме два дні в Фініксі, а саме в суботу і неділю 21 і 22 листопада 1970 р., звідки виїде на шість днів до Лос Анджелесу, де перебуватиме від понеділка 23-го до п'ятниці 27-го листопада й в Дні Подяки 26 п. м. має намір зустрітись з ширшою українською громадою. Звідти виїде до Сан Франсиско, де перебуватиме від суботи 28 листопада до середи 2-го грудня, після чого виїде на четвер і п'ятницю, 3-го і 4-го грудня, до Орегону; а опісля, під кінець поїздки, на суботу і неділю 5-го і 6-го грудня виїде до Сінтел, Вашингтонського стейту, де

Його поїздку закінчить. Метою поїздки є відвідати місцеві союзові громади, зустрітись з ними й дозволити з ширшою українською спільнотою та допомогти в поширенні круга українського громадянства, який УНСоюз допомагає в забезпеченні в часі потреби, на старі літа, а після закінчення життя, залишаючи вдовам і сиротам.

Відомі в гостинному домі п-ви Шанковських.

Відомі в гостинному домі п-ви Шанковських.

Відомі в гостинному домі п-ви Шанковських.

Відомі в гостинному домі п-ви Шанковських.

Відомі в гостинному домі п-ви Шанковських.

Відомі в гостинному домі п-ви Шанковських.

Відомі в гостинному домі п-ви Шанковських.

Відомі в гостинному домі п-ви Шанковських.

Відомі в гостинному домі п-ви Шанковських.

Відомі в гостинному домі п-ви Шанковських.

Відомі в гостинному домі п-ви Шанковських.

Відомі в гостинному домі п-ви Шанковських.

Відомі в гостинному домі п-ви Шанковських.

Відомі в гостинному домі п-ви Шанковських.

Відомі в гостинному домі п-ви Шанковських.

Відомі в гостинному домі п-ви Шанковських.

Відомі в гостинному домі п-ви Шанковських.

Нема то, як на СОЮЗІВЦІ також і в ДЕНЬ ПОДЯКИ!

РОДИННИЙ ДЕНЬ ПОДЯКИ НА СОЮЗІВЦІ

ОБІД у „День Подяки“ ЧЕТВЕР, 26-го ЛИСТОПАДА 1970

година 1-ша по полудні

Спеціальний святочний обід лише — \$4.00

На спеціальне замовлення ЦІЛИЙ ІНДИК для родини.

Обіди тільки на замовлення.

УСЕ ЗА ТАКОЖ ТРАДИЦІЙНО НИЗЬКІ ЦІНИ.

Замовлення на ОБІД прошу слати на адресу: UKRAINIAN NATIONAL ASS'N ESTATE KERNHONKSON, N.Y. 12446 або телефоном — (914) 626-5641

В суботу, 28-го листопада — ЗАБАВА при звуках ОРКЕСТРИ СОЮЗІВКИ під дир. ІРЕНИ БІСКУП

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION ESTATE Kernhonkson, N.Y.

Прому зарезерувати мені (прізвище) _____ обід

для _____ осіб; _____ нічлігів.

від дня _____ до _____

Вперед в ЗСА — ФІЛІДЕЛЬФІЯ, Па.

Субота, 30-го січня 1970 р.

Вперед в ЗСА — ФІЛІДЕЛЬФІЯ, Па.

Субота, 30-го січня 1970 р.

Вперед в ЗСА — ФІЛІДЕЛЬФІЯ, Па.

Субота, 30-го січня 1970 р.

БАЛЬ УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕСИ

СПОРТ

Редягу В. Сохан

КАЛЕНДАРЦЬ ЗМАГАНЬ
УКРАЇНСЬКИХ КЛЮБІВ

УСК Нью-Йорк — "Айп-райт", Нью-Йорк, місцеві змагання "Великої Четирнадцятки" Німецько-Американського Футбольного Союзу відбулися в неділю, 22 листопада 1970, о г. 2.30 по полудні на гришці Шіппенпарку в Норт Берген, Н. Дж.

"Чорноморська Січ", Нью-Йорк — Айріш-Американ СК Елізабет футбольні змагання з циклу гор за Аматорську Чашу ЗСА відбулися в неділю, 22-го листопада 1970, о г. 2.30 по полудні на гришці Шіппенпарку в Норт Берген, Н. Дж.

"Крилаті" СУМА, Понкерс — Стамфорд СК, Стамфорд, Конн., місцеві змагання Першої Дивізії Німецько-Американського Футбольного Союзу відбулися в неділю, 22-го листопада 1970, о г. 2.30 по полудні на гришці Куке Філд у Понкерсі, Н. П.

ФУТБОЛЬНИЙ ТУРНІР
ЗА ПЕРШІСТЬ
СУАСТ-СХІД

В четвер, 26-го листопада, в святковий День Подяки, відбулися в Ньюарку футбольні турніри за Першість Союзу Українсько-Американських Спортивних Товариств, делегатури Української Центральної Америки і Канади на Сході ЗСА. Власно цю змагання футбольна ланка СУАСТ-СХІД, а господарем турніру буде УСТ "Чорноморська Січ" в Ньюарку. Початок змагань негачію після рестрації дружин, яка буде проведена на місці змагань о г. 11-й ранком.

Інж. Лев Блонарович ШАХОВИМ ПЕРШУНОМ СУАСТ-СХІД 1970 РОКУ

В цьогорічних першостях українських шахістів на Сході ЗСА, які відбулися 7-го і 8-го листопада в домі УСО "Тризуб" у Філадельфії, звання першуна Союзу Українсько-Американських Спортивних Товариств, делегатури Української Центральної Америки і Канади на Сході ЗСА здобув інж. Лев Блонарович. Від ряду років звання чемпіона Сходу переходить з рук до рук двох чільних українських шахових майстрів інж. Лева Блонаровича і д-ра Ореста Поповича. Так і в цьому році турнір у Філадельфії не приніс змін у цьому чергуванні згаданих двох чемпіонів.

Після розіграних п'яти кругів партій, за швейцарською системою, першість та чергові місця в кінцевій таблиці першостей СУАСТ-СХІД

Після розіграних п'яти кругів партій, за швейцарською системою, першість та чергові місця в кінцевій таблиці першостей СУАСТ-СХІД

Після розіграних п'яти кругів партій, за швейцарською системою, першість та чергові місця в кінцевій таблиці першостей СУАСТ-СХІД

Після розіграних п'яти кругів партій, за швейцарською системою, першість та чергові місця в кінцевій таблиці першостей СУАСТ-СХІД

Після розіграних п'яти кругів партій, за швейцарською системою, першість та чергові місця в кінцевій таблиці першостей СУАСТ-СХІД

Після розіграних п'яти кругів партій, за швейцарською системою, першість та чергові місця в кінцевій таблиці першостей СУАСТ-СХІД

Після розіграних п'яти кругів партій, за швейцарською системою, першість та чергові місця в кінцевій таблиці першостей СУАСТ-СХІД

Після розіграних п'яти кругів партій, за швейцарською системою, першість та чергові місця в кінцевій таблиці першостей СУАСТ-СХІД

Після розіграних п'яти кругів партій, за швейцарською системою, першість та чергові місця в кінцевій таблиці першостей СУАСТ-СХІД

Після розіграних п'яти кругів партій, за швейцарською системою, першість та чергові місця в кінцевій таблиці першостей СУАСТ-СХІД

Після розіграних п'яти кругів партій, за швейцарською системою, першість та чергові місця в кінцевій таблиці першостей СУАСТ-СХІД

Після розіграних п'яти кругів партій, за швейцарською системою, першість та чергові місця в кінцевій таблиці першостей СУАСТ-СХІД

Після розіграних п'яти кругів партій, за швейцарською системою, першість та чергові місця в кінцевій таблиці першостей СУАСТ-СХІД

Схід зайняли: 1. інж. Лев Блонарович 4.5 очок (з п'яти можливих), 2. д-р Орест Попович 4 точки, 3. Дмитро Кулик 3.5 точки, 4-те до 8-го місця поділили Петро Гаврюшенко, Орест Коцюба, Сидір Новаківський. Роман Савчак і інж. Зенон Шпон по 3 очки, 9. Володимир Душенчук 2.5 точки, 10-те до 13-го місця поділили інж. Олександр Вонтерський, Константин Елгерт, д-р Юліан Колтун і Іван Лопушанський по 2 точки, 14. інж. А. Александер 1.5 точки, 15. Лев Івасків 1 точка, 16. Микола Гаврюшенко 0 точок.

Турніром проводили: ланковий шахів СУАСТ-Схід д-р Орест Попович і ланковий шахів господарів турніру УСО "Тризуб" д-р Юліан Колтун. В турнірі взяли участь шахісти ось таких клубів: "Тризуб" Філадельфія — 9, "Чорноморська Січ" Ньюарк — 5 (Л. Блонарович, М. Гаврюшенко, П. Гаврюшенко, К. Елгерт, Д. Кулик), "Українська Централь" Пасейк — 1 (О. Коцюба), та з Нью-Йорку — 1 (О. Попович). Цілий турнір, серед учасників якого були молоді надійні шахісти, проходив у дружній атмосфері.

На закінчення турніру відбулося вручення нагород шахістам, які здобули три перші місця. З рук д-ра Ю. Колтуна одержав інж. Лев Блонарович мандрівну чашу "Ч. Січ" і шаховий годинник, а д-р Орест Попович мандрівну чашу "Української Центральної" та однорічне членство в Американській Шаховій Федерації. Дмитрові Куликові в нагороду за третє місце вручив відомий режисер Богдан Паздрій комплект місцевих шахів. Після роздачі нагород алаштували господарі турніру з УСО "Тризуб" у власному ресторані спільну вечерю, в часі якої обговорювали учасники турніру пляни діяльності шахових ланок їхніх клубів та СУАСТ на черговий і дальші роки.

Орест Попович ланковий шахів СУАСТ-СХІД

"ГУНГАРІЯ" — "ТРИЗУБ" 3:2

В нашій першій вістці про ці місцеві змагання "Великої Четирнадцятки" з 8-го листопада ми подали були інформацію за щоденником "Нью-Йорк Таймс", що ця зустріч була перервана після того, як "Тризуб" здобув вирішальні третім раундом, що їх не признав суддя. Щойно декілька днів пізніше одержали ми з достовірних джерел спростування, що ці змагання були перервані після того, як "Гунгарія" здобула третій раунд, за які виникнув спір. Лінійний суддя спершу вказував, що стрілець цих воріт був на "офсайді", але голівний суддя переривав його оцінку. До спору включилися глядачі, які вбігли на гришці, і тоді суддя відвівся, став кінець цієї 60-хвилинної зустрічі. Управа "Тризуба" розглядала ці змагання та рішення судді і справу розглядала в ефірі Комісія Німецько-Американського Футбольного Союзу.

Після розіграних п'яти кругів партій, за швейцарською системою, першість та чергові місця в кінцевій таблиці першостей СУАСТ-СХІД

Після розіграних п'яти кругів партій, за швейцарською системою, першість та чергові місця в кінцевій таблиці першостей СУАСТ-СХІД

Після розіграних п'яти кругів партій, за швейцарською системою, першість та чергові місця в кінцевій таблиці першостей СУАСТ-СХІД

Після розіграних п'яти кругів партій, за швейцарською системою, першість та чергові місця в кінцевій таблиці першостей СУАСТ-СХІД

Після розіграних п'яти кругів партій, за швейцарською системою, першість та чергові місця в кінцевій таблиці першостей СУАСТ-СХІД

Після розіграних п'яти кругів партій, за швейцарською системою, першість та чергові місця в кінцевій таблиці першостей СУАСТ-СХІД

Після розіграних п'яти кругів партій, за швейцарською системою, першість та чергові місця в кінцевій таблиці першостей СУАСТ-СХІД

Після розіграних п'яти кругів партій, за швейцарською системою, першість та чергові місця в кінцевій таблиці першостей СУАСТ-СХІД

Після розіграних п'яти кругів партій, за швейцарською системою, першість та чергові місця в кінцевій таблиці першостей СУАСТ-СХІД

Після розіграних п'яти кругів партій, за швейцарською системою, першість та чергові місця в кінцевій таблиці першостей СУАСТ-СХІД

про виховання такої молоді української людини, яка цінила м свободу, допомагала можливими її способами українському народові, була горда із свого українського імені, та стала фізично здоровою шляхом плекання спорту. Спортсменом іменинності Осередку СУМА ім. 30-го червня в Понкерсі проходить головню в ланках відбиванки хлопців та дівчат, легкої атлетики і футболу. Доцільною вагу спорту, булавий цього Осередку Роман Глушко заснував у 1965 році футбольну дружину до росту і після початкових труднощів (де вони в початках не бувають!) зареєстрував і повів своїх футболістів змагатися в Німецько-Американському Футбольному Союзі.

В дану пору футбольна ланка, що її очолює Роман Глушко, має чотири дружини: першу, яка змагається в Першій Дивізії НАФСОЮЗ, резерви, достру і учнів. Змагання всіх цих дружин — самі українці. Присмо приглядатися їхнім змаганням та слухати їхню українську мову на гришці. В першій дружині грають теж самі українці, в тому цілий ряд колишніх футболістів УСК-у з Нью-Йорку. Неодні із них миги б грати тепер у професійній дружині. Їхнім змаганням приглядатися симпатикам з гордістю, бо тут зібралася дружина українських футболістів, яка здобуває успіхи і збирає принапання та похвали від чужинців, що ці "Юкрейніси" так гарно грають. Коли ці змагання дружини "Крилатих" зустрілися перший раз на зеленій мураві, вони виявили велику радість, що здійснилися їхні надії змагатися разом у своїй українській дружині. З такою ж радістю і запалом почали вони сезон у Першій Дивізії і вже можуть похвалитися чималими успіхами та й надіями на чемпіонат своєї Дивізії. Управа Осередку СУМА в Понкерсі та симпатикам футболу щиро підтримують футбольні дружини "Крилатих", чого найкращим доказом є принапність їх на змаганнях. Члени Управи і футбольної ланки можуть бути горди за своїх спортсменів — футболістів, бо вони показують, що дружина в українському складі в нічому не поступається чужим футболістам.

Богдан С. Футал

— О —

ПРОФ. СТЕПАН ПОПЕЛЬ ШОСТИЙ РІК ШАХОВИМ ПЕРШУНОМ НОРТ ДАКОТИ

Відомий шаховий майстер із Західної України проф. Степан Попель постійно здобував лаври переможця на шахових турнірах у своєму штейті Норт Дакота. Саме наспів до нас вістка, що проф. Степан Попель виграв всіх п'ять партій відкритого турніру за першість штейту Норт Дакоти 1970 року і став чемпіоном цього штейту вже шостий раз. В цьогоріч-

Відомий шаховий майстер із Західної України проф. Степан Попель постійно здобував лаври переможця на шахових турнірах у своєму штейті Норт Дакота. Саме наспів до нас вістка, що проф. Степан Попель виграв всіх п'ять партій відкритого турніру за першість штейту Норт Дакоти 1970 року і став чемпіоном цього штейту вже шостий раз. В цьогоріч-

Відомий шаховий майстер із Західної України проф. Степан Попель постійно здобував лаври переможця на шахових турнірах у своєму штейті Норт Дакота. Саме наспів до нас вістка, що проф. Степан Попель виграв всіх п'ять партій відкритого турніру за першість штейту Норт Дакоти 1970 року і став чемпіоном цього штейту вже шостий раз. В цьогоріч-

Відомий шаховий майстер із Західної України проф. Степан Попель постійно здобував лаври переможця на шахових турнірах у своєму штейті Норт Дакота. Саме наспів до нас вістка, що проф. Степан Попель виграв всіх п'ять партій відкритого турніру за першість штейту Норт Дакоти 1970 року і став чемпіоном цього штейту вже шостий раз. В цьогоріч-

Відомий шаховий майстер із Західної України проф. Степан Попель постійно здобував лаври переможця на шахових турнірах у своєму штейті Норт Дакота. Саме наспів до нас вістка, що проф. Степан Попель виграв всіх п'ять партій відкритого турніру за першість штейту Норт Дакоти 1970 року і став чемпіоном цього штейту вже шостий раз. В цьогоріч-

Відомий шаховий майстер із Західної України проф. Степан Попель постійно здобував лаври переможця на шахових турнірах у своєму штейті Норт Дакота. Саме наспів до нас вістка, що проф. Степан Попель виграв всіх п'ять партій відкритого турніру за першість штейту Норт Дакоти 1970 року і став чемпіоном цього штейту вже шостий раз. В цьогоріч-

Відомий шаховий майстер із Західної України проф. Степан Попель постійно здобував лаври переможця на шахових турнірах у своєму штейті Норт Дакота. Саме наспів до нас вістка, що проф. Степан Попель виграв всіх п'ять партій відкритого турніру за першість штейту Норт Дакоти 1970 року і став чемпіоном цього штейту вже шостий раз. В цьогоріч-

Відомий шаховий майстер із Західної України проф. Степан Попель постійно здобував лаври переможця на шахових турнірах у своєму штейті Норт Дакота. Саме наспів до нас вістка, що проф. Степан Попель виграв всіх п'ять партій відкритого турніру за першість штейту Норт Дакоти 1970 року і став чемпіоном цього штейту вже шостий раз. В цьогоріч-

Відомий шаховий майстер із Західної України проф. Степан Попель постійно здобував лаври переможця на шахових турнірах у своєму штейті Норт Дакота. Саме наспів до нас вістка, що проф. Степан Попель виграв всіх п'ять партій відкритого турніру за першість штейту Норт Дакоти 1970 року і став чемпіоном цього штейту вже шостий раз. В цьогоріч-

Відомий шаховий майстер із Західної України проф. Степан Попель постійно здобував лаври переможця на шахових турнірах у своєму штейті Норт Дакота. Саме наспів до нас вістка, що проф. Степан Попель виграв всіх п'ять партій відкритого турніру за першість штейту Норт Дакоти 1970 року і став чемпіоном цього штейту вже шостий раз. В цьогоріч-

Відомий шаховий майстер із Західної України проф. Степан Попель постійно здобував лаври переможця на шахових турнірах у своєму штейті Норт Дакота. Саме наспів до нас вістка, що проф. Степан Попель виграв всіх п'ять партій відкритого турніру за першість штейту Норт Дакоти 1970 року і став чемпіоном цього штейту вже шостий раз. В цьогоріч-

Відомий шаховий майстер із Західної України проф. Степан Попель постійно здобував лаври переможця на шахових турнірах у своєму штейті Норт Дакота. Саме наспів до нас вістка, що проф. Степан Попель виграв всіх п'ять партій відкритого турніру за першість штейту Норт Дакоти 1970 року і став чемпіоном цього штейту вже шостий раз. В цьогоріч-

Відомий шаховий майстер із Західної України проф. Степан Попель постійно здобував лаври переможця на шахових турнірах у своєму штейті Норт Дакота. Саме наспів до нас вістка, що проф. Степан Попель виграв всіх п'ять партій відкритого турніру за першість штейту Норт Дакоти 1970 року і став чемпіоном цього штейту вже шостий раз. В цьогоріч-

Відомий шаховий майстер із Західної України проф. Степан Попель постійно здобував лаври переможця на шахових турнірах у своєму штейті Норт Дакота. Саме наспів до нас вістка, що проф. Степан Попель виграв всіх п'ять партій відкритого турніру за першість штейту Норт Дакоти 1970 року і став чемпіоном цього штейту вже шостий раз. В цьогоріч-

Відомий шаховий майстер із Західної України проф. Степан Попель постійно здобував лаври переможця на шахових турнірах у своєму штейті Норт Дакота. Саме наспів до нас вістка, що проф. Степан Попель виграв всіх п'ять партій відкритого турніру за першість штейту Норт Дакоти 1970 року і став чемпіоном цього штейту вже шостий раз. В цьогоріч-

Відомий шаховий майстер із Західної України проф. Степан Попель постійно здобував лаври переможця на шахових турнірах у своєму штейті Норт Дакота. Саме наспів до нас вістка, що проф. Степан Попель виграв всіх п'ять партій відкритого турніру за першість штейту Норт Дакоти 1970 року і став чемпіоном цього штейту вже шостий раз. В цьогоріч-

Відомий шаховий майстер із Західної України проф. Степан Попель постійно здобував лаври переможця на шахових турнірах у своєму штейті Норт Дакота. Саме наспів до нас вістка, що проф. Степан Попель виграв всіх п'ять партій відкритого турніру за першість штейту Норт Дакоти 1970 року і став чемпіоном цього штейту вже шостий раз. В цьогоріч-

Відомий шаховий майстер із Західної України проф. Степан Попель постійно здобував лаври переможця на шахових турнірах у своєму штейті Норт Дакота. Саме наспів до нас вістка, що проф. Степан Попель виграв всіх п'ять партій відкритого турніру за першість штейту Норт Дакоти 1970 року і став чемпіоном цього штейту вже шостий раз. В цьогоріч-

Відомий шаховий майстер із Західної України проф. Степан Попель постійно здобував лаври переможця на шахових турнірах у своєму штейті Норт Дакота. Саме наспів до нас вістка, що проф. Степан Попель виграв всіх п'ять партій відкритого турніру за першість штейту Норт Дакоти 1970 року і став чемпіоном цього штейту вже шостий раз. В цьогоріч-

Відомий шаховий майстер із Західної України проф. Степан Попель постійно здобував лаври переможця на шахових турнірах у своєму штейті Норт Дакота. Саме наспів до нас вістка, що проф. Степан Попель виграв всіх п'ять партій відкритого турніру за першість штейту Норт Дакоти 1970 року і став чемпіоном цього штейту вже шостий раз. В цьогоріч-

Відомий шаховий майстер із Західної України проф. Степан Попель постійно здобував лаври переможця на шахових турнірах у своєму штейті Норт Дакота. Саме наспів до нас вістка, що проф. Степан Попель виграв всіх п'ять партій відкритого турніру за першість штейту Норт Дакоти 1970 року і став чемпіоном цього штейту вже шостий раз. В цьогоріч-

Відомий шаховий майстер із Західної України проф. Степан Попель постійно здобував лаври переможця на шахових турнірах у своєму штейті Норт Дакота. Саме наспів до нас вістка, що проф. Степан Попель виграв всіх п'ять партій відкритого турніру за першість штейту Норт Дакоти 1970 року і став чемпіоном цього штейту вже шостий раз. В цьогоріч-

ному турнірі проф. Орест Попель переміг ось таких шахістів, за чемпіонат штейту: Шампейн, Густавсон, Нарвесон, Тирмонд і С. Сорренсен. Це для проф. Степана Попеля шостий чемпіонат штейту в шості роки за порядком. Другим і третім місцевим цюгорічним турніру поділилися завдяки рівності точок Нарвесон і Тирмонд.

— О —

"ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" — "ЕЛЬ КОНДОРІТО" 11:1

Ньюарк, 15-го листопада. Цю високу перемогу здобула "Ч. Січ на розмоклому гришці в змаганнях за першість Прем'єр Дивізії, Шейфер Ліги Нью Джерсі. Слабший суперник, яким є цей південно-американський клуб "Ель Кондоріто", виявив непереможну завзятість і відзначався швидкістю, але цим він не міг доігнати добре зіграні і технічно завантовані українські дружини. "Січовики" вповні панували в грі та створили численні догідні ситуації в підворотті гостей та здобули двоцифрову перемогу. Уже в першій половині виступу був 5:0, що його здобули: Л. Вільчак, М. Фарміга, Лукняк, М. Фарміга і Лукняк.

Після перерви "Ч. Січ" продовжувала швидко і продуктивно гру, завдяки якій дальших 6 воріт здобули: Лукняк 2, Заремба 2, Л. Вільчак і Дуда. В часі другої півгри гости стріляли свого одинокого і поточного гола зустрічі. Склад "Ч. Січ": В. Вільчак, С. Касіянко, І. Паньків, І. Паливода, М. Заремба, В. Каздоба, Ю. Дуда, Л. Вільчак, Д. Паливода, М. Фарміга, Л. Лукняк, О. Фарміга, М. Цинайко і М. Бакун.

Табеля гор Прем'єр дивізії Шейфер Ліги Нью Джерсі (Стан в дні 16-го листопада 1970 р.)

1. Гарфільд "Італія" 12: 2
2. "Чорноморська Січ" 10: 0
3. Португальський СК Ньюарк 9: 9
4. Палермо ТНТ 7: 3
5. Петерсон Доверс — Інтер 6: 4
6. Вісла СК 6: 6
7. Португальський СК Елізабет 4:10
8. Ель Кондоріто 1:13
9. Олстер ФК 1:11

В зв'язку із суспендою клубу "Ріберні", Екзекутив Шейфер Ліги уневажила усі втрачені і здобуті з цим клубом точки.

Відомий шаховий майстер із Західної України проф. Степан Попель постійно здобував лаври переможця на шахових турнірах у своєму штейті Норт Дакота. Саме наспів до нас вістка, що проф. Степан Попель виграв всіх п'ять партій відкритого турніру за першість штейту Норт Дакоти 1970 року і став чемпіоном цього штейту вже шостий раз. В цьогоріч-

Відомий шаховий майстер із Західної України проф. Степан Попель постійно здобував лаври переможця на шахових турнірах у своєму штейті Норт Дакота. Саме наспів до нас вістка, що проф. Степан Попель виграв всіх п'ять партій відкритого турніру за першість штейту Норт Дакоти 1970 року і став чемпіоном цього штейту вже шостий раз. В цьогоріч-

Відомий шаховий майстер із Західної України проф. Степан Попель постійно здобував лаври переможця на шахових турнірах у своєму штейті Норт Дакота. Саме наспів до нас вістка, що проф. Степан Попель виграв всіх п'ять партій відкритого турніру за першість штейту Норт Дакоти 1970 року і став чемпіоном цього штейту вже шостий раз. В цьогоріч-

Відомий шаховий майстер із Західної України проф. Степан Попель постійно здобував лаври переможця на шахових турнірах у своєму штейті Норт Дакота. Саме наспів до нас вістка, що проф. Степан Попель виграв всіх п'ять партій відкритого турніру за першість штейту Норт Дакоти 1970 року і став чемпіоном цього штейту вже шостий раз. В цьогоріч-

Відомий шаховий майстер із Західної України проф. Степан Попель постійно здобував лаври переможця на шахових турнірах у своєму штейті Норт Дакота. Саме наспів до нас вістка, що проф. Степан Попель виграв всіх п'ять партій відкритого турніру за першість штейту Норт Дакоти 1970 року і став чемпіоном цього штейту вже шостий раз. В цьогоріч-

Відомий шаховий майстер із Західної України проф. Степан Попель постійно здобував лаври переможця на шахових турнірах у своєму штейті Норт Дакота. Саме наспів до нас вістка, що проф. Степан Попель виграв всіх п'ять партій відкритого турніру за першість штейту Норт Дакоти 1970 року і став чемпіоном цього штейту вже шостий раз. В цьогоріч-

Відомий шаховий майстер із Західної України проф. Степан Попель постійно здобував лаври переможця на шахових турнірах у своєму штейті Норт Дакота. Саме наспів до нас вістка, що проф. Степан Попель виграв всіх п'ять партій відкритого турніру за першість штейту Норт Дакоти 1970 року і став чемпіоном цього штейту вже шостий раз. В цьогоріч-

Відомий шаховий майстер із Західної України проф. Степан Попель постійно здобував лаври переможця на шахових турнірах у своєму штейті Норт Дакота. Саме наспів до нас вістка, що проф. Степан Попель виграв всіх п'ять партій відкритого турніру за першість штейту Норт Дакоти 1970 року і став чемпіоном цього штейту вже шостий раз. В цьогоріч-

Відомий шаховий майстер із Західної України проф. Степан Попель постійно здобував лаври переможця на шахових турнірах у своєму штейті Норт Дакота. Саме наспів до нас вістка, що проф. Степан Попель виграв всіх п'ять партій відкритого турніру за першість штейту Норт Дакоти 1970 року і став чемпіоном цього штейту вже шостий раз. В цьогоріч-

Відомий шаховий майстер із Західної України проф. Степан Попель постійно здобував лаври переможця на шахових турнірах у своєму штейті Норт Дакота. Саме наспів до нас вістка, що проф. Степан Попель виграв всіх п'ять партій відкритого турніру за першість штейту Норт Дакоти 1970 року і став чемпіоном цього штейту вже шостий раз. В цьогоріч-

Відомий шаховий майстер із Західної України проф. Степан Попель постійно здобував лаври переможця на шахових турнірах у своєму штейті Норт Дакота. Саме наспів до нас вістка, що проф. Степан Попель виграв всіх п'ять партій відкритого турніру за першість штейту Норт Дакоти 1970 року і став чемпіоном цього штейту вже шостий раз. В цьогоріч-

Відомий шаховий майстер із Західної України проф. Степан Попель постійно здобував лаври переможця на шахових турнірах у своєму штейті Норт Дакота. Саме наспів до нас вістка, що проф. Степан Попель виграв всіх п'ять партій відкритого турніру за першість штейту Норт Дакоти 1970 року і став чемпіоном цього штейту вже шостий раз. В цьогоріч-

Відомий шаховий майстер із Західної України проф. Степан Попель постійно здобував лаври переможця на шахових турнірах у своєму штейті Норт Дакота. Саме наспів до нас вістка, що проф. Степан Попель виграв всіх п'ять партій відкритого турніру за першість штейту Норт Дакоти 1970 року і став чемпіоном цього штейту вже шостий раз. В цьогоріч-

Відомий шаховий майстер із Західної України проф. Степан Попель постійно здобував лаври переможця на шахових турнірах у своєму штейті Норт Дакота. Саме наспів до нас вістка, що проф. Степан Попель виграв всіх п'ять партій відкритого турніру за першість штейту Норт Дакоти 1970 року і став чемпіоном цього штейту вже шостий раз. В цьогоріч-

Відомий шаховий майстер із Західної України проф. Степан Попель постійно здобував лаври переможця на шахових турнірах у своєму штейті Норт Дакота. Саме наспів до нас вістка, що проф. Степан Попель виграв всіх п'ять партій відкритого турніру за першість штейту Норт Дакоти 1970 року і став чемпіоном цього штейту вже шостий раз. В цьог